

बाबा पसन्द, लोक पसन्द र मन पसन्द कसरी बन्ने ?

आज बापदादा विशेष केको लागि आउनुभएको छ ? आज विशेष डबल विदेशी बच्चाहरूसँग कुराकानी गर्नको लागि आउनुभएको छ । लेनदेन गर्नको लागि आउनुभएको छ । टाढा-टाढादेखि सबै बच्चाहरू मधुवनमा आएका छन् त्यसैले मधुवनवाला बाबा आएका बच्चाहरूलाई खास ज्ञानको रूहरिहानको खातिरी गर्न आउनुभएको छ । आज बापदादा बच्चाहरूबाट सुन्नको लागि आउनुभएको छ, कसैलाई कुनै कुरामा केही मुश्किल त अनुभव हुँदैन ? बाबा र तिम्रो मिलन पनि सहज भइसक्यो नि ! जब मिलन सहज भयो, परिचय सहज मिल्यो, मार्ग सहज मिल्यो, फेरि पनि कुनै मुश्किल त छैन ! मुश्किल छैन तर कसैले मुश्किल बनाइ दिएको त छैन ? बाबाद्वारा जुन खजाना मिलेको छ त्यसको चाबी जब चाह्यो तब लगाऊ, यस्तो विधि आइसक्यो । विधि छ भने सिद्धि पनि अवश्य छ । विधिमा कमी छ भने सिद्धि पनि हुँदैन । के हालचाल छ ?

सबै उडिरहेका छौ ? जब ऊँच बाबाका सिकीलधे बच्चा बनिसक्यौ भने हिँड्ने के आवश्यकता छ ! उड्नु नै छ । बाटोमा हिँड्यो भने कहीं बीचमा रूकावट आउन सक्छ, तर उड्दा कुनै रूकावट हुँदैन । सबै उड्ने पक्षी हो । ज्ञान र योगको पंखले सबैलाई राम्रोसँग उडाइरहेको छ । उड्दा-उड्दा थाक्न त थाक्दैनौ ? सबैलाई ‘अथक भव’ को वरदान मिलिसक्यो ? कुरा पनि धेरै सहज छ । अनुभव गर्नु र अनुभव सुनाउनु । अनुभव सुनाउन धेरै सहज हुन्छ नि । आफ्नै कुरा सुनाउँछौ यसैले धेरै सहज छ । सम्बन्धहरूको कुरा सुनाउनु, यसमा मुश्किल के छ ! केवल दुई कुरा सुनाउनु छ ।

पहिलो— आफ्नो परिवारको अर्थात् सम्बन्धको कुरा र दोस्रो— प्राप्तिको कुरा । यसैले बापदादा सदा बच्चाहरूलाई हर्षित देख्नुहुन्छ । कहिलेकाहीँ दिनभरीमा एकरस स्थितिको बदलामा अरू रसले आकर्षित त गर्दैन ? एकरस भइसक्यौ ? नष्टोमोहा स्मृति स्वरूप भइसक्यौ ? अब त गीताको युग समाप्त हुनु पर्छ । ज्ञानको प्रारब्धमा आइसक्यौ नि सबै ! स्मृति स्वरूप हुनु— यो हो ज्ञानको प्रारब्ध । त्यसैले अब पुरुषार्थ समाप्त भयो । जुन वर्णन गछौँ स्व स्वरूपको, त्यो सर्वगुण सदा अनुभवमा रहन्छ हैन ? जब चाह्यो आनन्द स्वरूप बन, जब चाह्यो तब प्रेम स्वरूप बन । जुन स्वरूप चाह्यो, जति समय चाह्यो त्यही स्वरूपमा स्थित हुन सक्छौ ? या भइसकेका छौ ? बाबाको गुण सो बच्चाहरूको गुण । जुन बाबाको कर्तव्य त्यही बच्चाहरूको कर्तव्य । जुन बाबाको स्थिति त्यही बच्चाहरूको स्थिति— यसलाई भनिन्छ संगमयुगी प्रारब्ध । त्यसैले प्रारब्धी हो वा पुरुषार्थी हो ? प्राप्ति स्वरूप हो ? प्राप्त गर्नु छ । हुँदैन... कसरी होला... यो भाषा परिवर्तन भयो नि ? आज धर्तीमा भोलि आकाशमा, यस्तो आउने जाने त गर्दैनौ ? आज प्रश्नमा भोलि फुलस्टपमा, यस्तो त गर्दैनौ ? एकरस अर्थात् एकै सम्पन्न मूडमा रहने । मूड पनि परिवर्तन नहोस् । बापदादा वतनबाट देख्नुहुन्छ— कति बच्चाहरूको मूड धेरै परिवर्तन हुन्छ । कहिले आश्चर्यको मूड, कहिले प्रश्नको मूड, कहिले दुविधाको मूड । कहिले टेन्शन, कहिले अटेन्शनको झुला त झुल्दैनौ ? मधुवनबाट प्रारब्धी स्वरूपमा जानु छ । बारम्बार पुरुषार्थ कहाँसम्म गर्दै रहन्छौ । जुन बाबा त्यही बच्चा । बाबाको मूड अफ हुन्छ र ! अब त बाबा समान बन्नु छ । मास्टर हो नि । मास्टर त ठूलो हुनु पर्‍यो नि । गुनासोहरू सबै समाप्त भयो ? वास्तवमा कुरा हुन्छ सानो । तर सोची-सोची सानो कुरालाई ठूलो बनाइदिन्छौ । सोच्ने खातिरीले त्यो कुरा सानोबाट ठूलो बन्न जान्छ । सोच्ने खातिरी नगर । यो किन आयो, यो किन भयो । जाँच आयो

२०७२ चैत्र २८ आइतबार १०-०४-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २७.०३.८१ मधुबन

भने त्यसलाई हल गर्नु छ । जाँच किन आयो, यो प्रश्न गर्नु छ र ? व्यर्थ र समर्थ सेकेण्डमा निर्णय गर र सेकेण्डमा त्यसलाई समाप्त गर । व्यर्थ हो भने आधाकल्पको लागि वेस्ट पेपर बक्समा हालिदेऊ । वेस्ट पेपर बक्स धेरै ठूलो छ । जज बन, वकिल नबन । वकिलले सानो केसलाई पनि ठूलो बनाइदिन्छन् । र, जजले सेकेण्डमा हो या होइनको निर्णय गरिदिन्छ । वकिल बन्यौ भने कालो कोट आउँछ । हुन्छ एक सेकेण्डको निर्णय— यो बाबाको गुण हो या होइन ? होइन भने वेस्ट पेपर बक्समा राखिदेऊ । यदि बाबाको गुण हो भने समर्थको खातामा जम्मा गर । बापदादाको नमूना त सम्मुख छ नि । कपी गर्नु अर्थात् अनुसरण गर्नु । कुनै नयाँ मार्ग बनाउनु छैन । कुनै नयाँ ज्ञान आविष्कार गर्नु छैन । बाबा जे सुनाउनु हुन्छ त्यो स्वरूप बन्नु छ । सबै विदेशी १०० प्रतिशत प्रारब्ध पाइरहेका छौ ? संगमयुगी प्रारब्ध हो— ‘बाबा समान ।’ भविष्य प्रारब्ध हो ‘देवता पद ।’ त्यसैले बाबा समान बनेर बाबाको साथ-साथै त्यही स्थितिमा बस्ने केही समय त अनुभव गर्छौं नि । कुनै पनि राजा सिंहासनमा बस्छन् भने केही समय त बस्छ नि । यस्तो त हुँदैन भर्खरै बस्यो, भर्खरै उत्रियो । संगमयुगको प्रारब्ध हो— बाबा समान स्थिति अर्थात् सम्पन्न स्थितिको तख्तनशीन बन्नु । यो प्रारब्ध पनि त प्राप्त गर्नु छ नि । धेरै समय प्राप्त गर्नु छ । धेरै समयको संस्कार अहिले भर्नु छ । सम्पन्न जीवन हो । सम्पन्नताको केही घडी मात्र होइन, जीवन हो । फरिश्ता जीवन हो, योगी जीवन हो । सहज जीवन हो । जीवन केही समयको हुन्छ र ? भर्खरै जन्मियो, भर्खरै गयो— त्यसलाई जीवन भनिदैन । भन्दछौ— पाइसक्यौं । के पायौ ? केवल भर्नु र चढ्नु पायौ ? मेहनत पायौ ? प्रारब्धलाई पाइसक्यौ ? बाबा समान जीवनलाई पाइसक्यौ ? मेहनत कहिलेसम्म गर्छौं ? आधाकल्प अनेक प्रकारको मेहनत गर्नु । गृहस्थ व्यवहार, भक्ति, समस्याहरू, कति मेहनत गर्नु । संगमयुग त हो मोहब्बतको युग । मेहनतको युग होइन, मिलनको युग हो । शमा र परवानाको मिलनको युग हो । नाम मेहनत भन्छौ, तर मेहनत छैन । बच्चा बन्न मेहनत हुन्छ र ! वर्सामा मिलेको छ वा मेहनतमा मिलेको छ ? बच्चा त शिरको ताज हुन्छ । घरको शृंगार हुन्छ । पिताको बालक सो मालिक हुन्छ । त्यसैले मालिक फेरि तल किन आउँछौ ? तिम्रो नाम हेर कति उच्च छ ? कति श्रेष्ठ नाम छ । त्यसैले नाम र काम एकै छ नि । सदा बाबाको साथ श्रेष्ठ स्थितिमा बस । असली स्थान त त्यही हो । आफ्नो स्थान किन छोड्छौ ? असली स्थानलाई छोड्नु अर्थात् भिन्न-भिन्न कुरामा भट्किनु । आरामले बस । नशासँग बस । अधिकारले बस । तल भरेर फेरि भन्छौ— अब के गर्ने ! तल आउँछौ नै किन ? जसकारण फेरि कुनै बोझ अनुभव हुन्छ । बोझ आफ्नो शिरमा नराख । जब मैपन आउँछ भने बोझ शिरमा आउँछ । म के गरूँ, कसरी गरूँ, गर्नु पर्ने हुन्छ । के तिमीले गर्छौ ? वा केवल नाम तिम्रो, काम बाबाको रहन्छ ? त्यो दिन खेलौना देख्यौ— त्यो स्वयं चलिरहेको थियो वा कसैले चलाइरहेको थियो । विज्ञानले चलाउन सक्छ भने के बाबाले चलाउन सक्नुहुन्न ? यो त बाबा बच्चाहरूको नाम प्रख्यात गर्नको लागि निमित्त बनाइदिनुहुन्छ किनकि बाबा यस नाम रूपबाट न्यारा हुनुहुन्छ । जब बाबाले तिमीलाई अफर गर्दै हुनुहुन्छ— बोझ बाबालाई दिइदेऊ, तिमी केवल नाँच, उड फेरि बोझ किन उठाउँछौ ? कसरी सेवा हुन्छ, कसरी भाषण गर्ने... यो त प्रश्नै उठ्न सक्दैन । केवल निमित्त सम्भेर कनेक्शन पावर हाउससँग जोडेर बस । फेरि हेर भाषण हुन्छ वा हुँदैन ! त्यो खेलौना चलन सक्छ, तिम्रो मुख चलन सक्दैन ! तिम्रो बुद्धिमा योजना चलन सक्दैन ! कसरी भन्नाले नै मानौं तारमाथि रबर आउन जान्छ । रबर आउनुका कारण कनेक्शन जोडिदैन र प्रत्यक्षफल देखिदैन

२०७२ चैत्र २८ आइतबार १०-०४-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २७.०३.८१ मधुबन

यसैले थाक्छौ— थाहा छैन के होला ! बाबाले निमित्त बनाउनुभएको छ भने अवश्य हुन्छ । यदि कुनै स्थानमा छन् नै ६-८ भने अर्को स्थानबाट निकाल । निराश किन हुन्छौ, चक्कर लगाऊ । वरिपरि जाऊ, चक्कर त धेरै ठूलो छ । कहींबाट ८ निस्के, त्यो पनि कम होइन । फेरि पनि कुनामा छिपेकालाई निकाल्यौ भने तिम्रो कति गुण गाउँछन् । बाबाको साथ निमित्त बनेका आत्मालाई पनि दिलको आशीर्वाद त दिन्छन् नि । कहींबाट एक रत्न पनि निस्कन्छ, एकको लागि पनि जान त पर्छ नि । के उसलाई छोडिदिन्छौ ! त्यो आत्मा वंचित रहन जान्छ । जति निस्कन्छन् उति निकाल, फेरि अगाडि बढ । अहिले त विश्वको केवल कुनासम्म पुगेका छौ । शिकार पनि धेरै छन्, जंगल पनि धेरै ठूलो छ । सोच्दछौ किन ? सोच्नाको कारण के हुन्छ ? बुद्धिमा व्यर्थ भरिएको कारण प्रेरणा टच हुँदैन । परख शक्तिले कार्य गर्दैन । जति स्पष्ट हुन्छ उति जो जस्तो चीज हुन्छ, त्यो स्पष्ट देखिन्छ । त्यसैले किन, के को कारण निर्णय शक्ति, टचिंग पावर कार्य गर्दैन । फेरि थकावट हुन्छ वा निराश हुन्छौ । जहाँ पनि गएका छौ वहाँ कोही न कोही छिपेका रत्न निस्किए तब न पुगेका छौ । यस्तो त कुनै स्थान छैन जहाँबाट एक जना पनि निस्किएको नहोस् । कहीं वारिस निस्कन्छन्, कहीं प्रजा, कहीं धनवान, सबै चाहियो नि । सबै राजा त बन्ने छैनन् । प्रजा पनि चाहियो । प्रजा बनाउने यो कार्य निमित्त बनेका बच्चाहरूले नै गर्नु छ । वा तिमी रोयल परिवार बनाउँछौ, बाबाले प्रजा बनाउनुहुन्छ ? दुवै नै बनाउनु छ नि । केवल दुई कुरा हेर— एक लाइन क्लियर छ ? दोस्रो मर्यादाहरूको रेखा भित्र छु ? यदि दुवै कुरा ठीक छन् भने कहिल्यै पनि निराश हुने छैनौ । जसको कनेक्शन ठीक छ चाहे बाबासँग वा चाहे निमित्त बनेकासँग, ती कहिल्यै पनि फेल हुन सक्दैनन् । केवल बाबासँग मात्र कनेक्शन होस्, त्यो पनि करेक्ट होइन । परिवारसँग पनि चाहिन्छ किनकि बाबासँग त शक्ति मिल्छ तर सम्बन्धमा कोसँग आउनु छ ? केवल बाबासँग ? राजधानी अर्थात् परिवारसँग सम्पर्कमा आउनु छ । तीन प्रमाणपत्र लिनु छ । केवल एउटा मात्र होइन ।

एक— बाबा पसन्द अर्थात् बाबाको प्रमाणपत्र । दोस्रो लोक पसन्द अर्थात् दैवी परिवारसँग सन्तुष्टताको प्रमाणपत्र । तेस्रो मन पसन्द— आफ्नो मनमा पनि सन्तुष्टता होस् । आफैँसँग पनि अलमलिएको नहोस् । थाहा छैन गर्न सक्छु, चलन सक्छु... । आफ्नो मन पसन्द अर्थात् मनको सन्तुष्टताको प्रमाणपत्र । यो तीन प्रमाणपत्र चाहिन्छ । त्रिमूर्ति हौ नि । त्यसैले यो त्रिमूर्ति प्रमाणपत्र चाहिन्छ । दुईले पनि काम चल्दैन । तीनै चाहिन्छ । कोही सम्भन्छन्— हामी आफूसँग सन्तुष्ट छौं, बाबा पनि सन्तुष्ट हुनुहुन्छ, चलिहाल्छ । तर होइन । जब बाबा सन्तुष्ट हुनुहुन्छ, तिमी पनि सन्तुष्ट छौ भने परिवार सन्तुष्ट नहोस्, यो हुन सक्दैन । परिवारलाई सन्तुष्ट गर्नको लागि केवल सानो एउटा कुरा छ । ‘सम्मान देऊ र सम्मान लेऊ ।’ यो रिकर्ड दिन-रात चलिरहोस् । रिगार्डको रिकर्ड निरन्तर चलिरहोस् । कोही जस्तोसुकै होस् तर तिमी दाता बनेर दिँदै जाऊ । रिटर्न देओस् वा नदेओस् तिमी दिँदै जाऊ, यसमा निष्काम बन । मैले यतिको दिएँ । उसले त केही दिएन । हामीले सय पटक दियौं, उसले एक पटक पनि दिएन । यसमा निष्काम बनेमा परिवार स्वतः नै सन्तुष्ट हुन्छन् । आज नभए भोलि । तिमीले दिएको जम्मा हुँदै जान्छ, त्यो जम्मा भएकोले फल अवश्य दिन्छ । र, बाबा पसन्द बन्नको लागि के चाहिन्छ ? बाबा त धेरै भोला हुनुहुन्छ । बाबा जसलाई पनि हेर्नुहुन्छ— हरेक राम्रा छन् । ‘राम्रो छैनन्’, यस्तो त कोही पनि देखिदैन । एक एक पाण्डव, एक एक शक्ति हरेक अगाडि छन् । त्यसैले बाबा पसन्द बन्नको लागि— ‘सच्चा दिलमा साहेब राजी ।’ जोसुकै होस्— सच्चाई,

२०७२ चैत्र २८ आइतबार १०-०४-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २७.०३.८१ मधुवन

सत्यता बाबाको मन जित्छ । र, मन पसन्द बन्नको लागि के चाहिन्छ ? मनमतमा नचल्नु । मनपसन्द अर्कै चीज हो । मन पसन्द बन्नको लागि धेरै सहज साधन छ— श्रीमतको रेखा भित्र बस । संकल्प गर्दा पनि श्रीमतको रेखा भित्र । बोल्दा, कर्म गर्दा जेसुकै गर रेखा भित्र । तब सदा स्वयंसँग पनि सन्तुष्ट र सबैलाई पनि सन्तुष्ट गर्न सक्छौ । संकल्प रूपी नङ्ग पनि बाहिर नहोस् ।

बापदादा पनि जान्नुहुन्छ— कति लगन छ, कति दृढ संकल्प छ । केवल बीच-बीचमा अलिकति कमजोर हुन पुग्छौ । जब कमजोर बन्छौ तब बहाना धेरै गछौ । प्यार नै यिनीहरूको टिकट हो तब आइपुग्छन् । प्यार नभएको भए प्यारको टिकट विना यहाँ कसरी आइपुग्न सक्छन् ? यही टिकटले मधुवन निवासी बनाउँछ । चारैतर्फ सेवाको लागि निमित्त बनाउँछ । बापदादाले इनाम त दिनुभयो नि— जुन प्रतिज्ञा गरेर गएका थिए त्यो पूरा गरे । बाँकी वृद्धि हुँदै जान्छ । स्थापना त गर्नु भयो नि । स्व उन्नति र सेवाको उन्नति— दुवैको सन्तुलन भएमा सदा वृद्धि भइरहन्छ ।

यो पनि एक विशेषता देखें । धेरै समयको एकलै रहनेहरू, आफूलाई संगठित रूपमा चलाइरहेका छन् । यो पनि धेरै राम्रो परिवर्तन हो । एक एक अलग रहनेहरू ४-६ साथ रहून् र फेरि संस्कार मिलाएर बसून्— यो पनि स्नेहको प्रतिफल हो । पाण्डव भवन, शक्ति भवन सफल भए— यो पनि विशेषता हो । बापदादा यस प्रतिफललाई देखेर हर्षित हुनुहुन्छ । एकनामी र इकोनमी यो पनि प्रतिफल हो नि । आफ्नो शरीर निर्वाह र सेवाको निर्वाह दुवैमा आधा-आधा गरेर चलाउनु— यो पनि राम्रो आविष्कार निकालेका छौ । डबल कार्य भयो नि । कमायो अनि लगायो— चाहे शरीरमा चाहे सेवामा । तर यहाँ कमायो र लगायो, यहाँको बैंक ब्यालेन्स बन्दैन तर भविष्य जम्मा हुन्छ । बुद्धि त खाली छ नि ? आयो अनि लगायो, बेफिक्र बादशाह । शक्तिहरू र पाण्डवहरू दुवैको दौड छ । दीपक जाग्यो, जगाउन हिँडिहाल्छन् । लक्ष्य धेरै राम्रो राखेका छन् । भारतमा सहयोगी निकाल्ने मेहनत गर्छन् र वहाँ बनिबनाऊ हातहरू सहज निस्केर आउँछन्, यो पनि वरदान छ । पछाडि आउनेहरूलाई यो लिफ्ट छ । यहाँ रहनेहरूको बन्धन काट्न समय लाग्छ र यिनीहरूको बन्धन पहिले नै काटिएको छ । त्यसैले लिफ्ट भयो नि । केवल मनको बन्धन नहोस् । अच्छा !

वरदानः— सदा स्वमानमा स्थित भएर निर्मानद्वारा सर्वलाई सम्मान दिने माननीय, पूजनीय भव

जुन बाबाको महिमा हो, त्यही तिम्रो स्वमान हो । स्वमानमा स्थित रह्यौ भने निर्मान बन्छौ, फेरि सबैद्वारा स्वतः नै मान मिलिरहन्छ । मान माग्नाले मिल्दैन तर सम्मान दिनाले, स्वमानमा स्थित हुनाले, मानको त्याग गर्नाले सबैको माननीय वा पूजनीय बन्ने भाग्य प्राप्त हुन जान्छ किनकि सम्मान दिनु, दिनु होइन लिनु हो ।

स्लोगनः— जाननहारको साथसाथै करनहार (गर्नेवाला) बनेर असमर्थ आत्माहरूलाई अनुभूतिको प्रसाद बाँड्दै जाऊ ।